

گرنگی پوښاکي شهرعی بو نافرتهی موسولمان

خوشکشان:

م. ناسوده بايز وه سمرا احمد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بوچونه سنور دراوه که ی، هه ولی پریک
خستنی یان ته واو کردنی بدات “ چونکه
نیردراوه له لایه ن خوا ی داناو کاریه جی
که ته نهاخوی به رژه وهندی به نده کانی
ده زانی. یه کی که له فهرمان پی کراوه
پیویستکراوه کان به ده قی (قورئان
وسوننه ت) بریتی یه له خوداپوشینی
نافرتهی موسولمان، به داخیکی زوره وه
ئهمرۆ ده بینین زوریه ی خوشکان و
دایکان و کچانمان پشتیان کردوته
فه رمانه که ی خواو پیغه مبه ر ﷺ ، له
کاتییدا که به خته وهری و ناسوده یی و
سه ریه رزی و کامه رانییان له وه لامدانه وهی
فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ر ﷺ دایه ،
وهک په روه ردگار فه رمویه تی :

له راستیدا خوی گه وره و په روه ردگار
که پیغه مبه ری (ﷺ) ناردوه وه کو پری
پیشانده ر بو دینی په هاو راسته قینه بو
ئوهی که خه لک له تاریکیه کان پرگار
بکات بو به دیهینانی ته نه ایه رستی خوی
گه وره به ئه وپه ری مل که چ بونه وه
له هه موو فه رمان پی کراوو پری لیگیراویکدا
، وه پیش خستنی ئه و به ندایه تی یه
له سه ر هه واو ئاره زوی نه فس . وه
هه روه ها نیردراوه بو ته واو کردنی هه موو
په وشتیکی به رزو جوان و تیکده ریش بو
هه موو په وشتیکی ناشیاوو نارپک .

پنیازه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ له و
په ری ته واوه تی وبی که موو کوپری دایه
له هه موو لایه نیکه وه وه بی پیویسته
له وهی دروستکراویک (مرؤقیک) به بیرو

چونکه نه پېشكهوتن و رزگارى و
شارستانيهت به جل و بهرگ و روتى و
بهره‌لايى وعاداتى بى باومرانه . وه نه
دواكهوتن و ژيردهسته‌ييش به پۆشاكى
ئابرو و شه‌رعى ئيسلامه .

بۆيه“ پيويسته به خۆماندا بچينه‌وه و
مه‌رجه‌كانى پۆشاكى شه‌رعى له خۆماندا
به‌يژينه‌دى.

وه ليره‌دا به كورتى له چه‌ند خاليكدا
مه‌رجه‌كان ده‌خه‌مه‌وه يادى خوشكانم به
ئوميدي بيركردنه‌وه و سود و هرگرتن لايان
وه وازه‌ييان له روتى پۆشاكى مؤديرن
وه‌من خوازيارى ئه‌وه نيم خوشكانى هاو
نه‌ته‌وه‌م په‌سه‌نايه‌تى داب و نه‌ريته جوانه
شه‌رعى يه‌كه‌ى دايك و داپيرانمان فرى‌بدن
به‌لكو ده‌لئيم كه‌ئيمه به خوشحالى
يه‌وه ده‌لئين كوردين با عاده‌ته به‌رزه
په‌سه‌نه‌كانمان نه‌گۆرپينه‌وه به داب و
نه‌ريتى روخاوو داپزاوو بۆگه‌نى بى‌باوه‌ر

و به‌د په‌وشتان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا
يُحْيِيكُمْ^۱

(مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)^۲

به‌لام به‌پيچه‌وانه‌وه كۆمه‌ئيك له
نافره‌تانمان وه‌لامى بانگه‌وازه‌كانى سه‌ر
شۆرى زه‌ره‌مه‌ندييان داوه‌ته‌وه‌وشووين
ئاره‌زوى نه‌فس و شه‌يتانه‌كانى جنۆكه‌و
ئينسان (شياطين الانس و الجن) كه‌وتون
وه پۆشاكى شه‌رع و ئابروييان وه‌لاناوه
بۆ پۆشاكى بى باوه‌رانى پورئاوا به‌بيانوى
چه‌ند دروشم و ناويك كه‌ جگه له وتەى
بريچه دارو كه‌فى سه‌رئاو و خو‌خه‌له‌تاندن
و گه‌نج چه‌واشه‌كردن و كۆمه‌لگا به‌ره‌و
هه‌لدير بردن هيجى تر نيه!

^۱ (الأف‌ال: ۲۴). واته: ئه‌ى بپواداران وه‌لامى خواو پيغه‌مبه‌ر ﷺ
بده‌نه‌وه كاتيك بانگيان كردن بۆ هه‌ر شتتاك “ چونكه بانگه‌وازی
خواو پيغه‌مبه‌ر ﷺ مايه‌ى ژيانى راسته‌قينه‌يه بۆ ئيوه. وه
به‌خته‌وه‌رى ئيوه ته‌نها له‌وه‌دايه.

^۲ (الحل: ۹۷). واته: هه‌ر بپاوو نافرەتتیکى ئيماندار، وه‌لامى
داواكارى خواو پيغه‌مبه‌ر ﷺ بده‌نه‌وه و كرده‌وه‌ى چاك بکه‌ن ئه‌وه
ئيمه‌- واته ﷻ - ده‌يژيه‌نين ژيانتيكى باش وچاك وپاك، وه
پاداشتيشى ده‌ده‌ينه‌وه به‌گويره‌ى چاك‌ترينى كرده‌وه‌كانى.

مهرجه کانس

پښاکي شهرعي

۱/ پښويسته پښاکه که همووله ش داپښت بهى جياوازي ، وهكو داپښت پيكان وهردوو باسك و سهر و سينگ . وهك په روه ردگار فهرمويه تى :

(وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ

بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ

الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) ٣

۲/ دهبيت پښاکه که سهرنج پاکيش نهبيت ، به شيوه يه که نه خش ونيگار و بريقه دار کـــــراو نـــــهبيت .

۳/ پښويسته پښاکه که همووله ش داپښت بهى جياوازي ، وهكو داپښت پيكان وهردوو باسك و سهر و سينگ . وهك په روه ردگار فهرمويه تى :

(وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) ٣

٣ (النور: ٣١)

۳/ پښويسته نهستور بيت ، اته وا ته نك نهبيت که لاشه ي تيدا دياربيت .

۴/ پښويسته فراوان بيت وتهسك نهبيت شيوه ي له ش دريخات وبيته هوى تاوان .

۵/ نابيت بون خوش کرابيت .

۶/ نابيت له پښاکي پياوان بچيت .

۷/ له يه کچو نهبيت له گه ل پښاکي کافران و خوا نه ناسان ، وهكو نه وهى کورت بيت بونموونه .

۸/ پښاکيک نهبيت يه کجار گران به ها و ديار بيت ، بو درکردنى ناوبانگ و خو ناساندن .چونکه دهبيت ه مایه ي پيسوايي و پښاکي ناگرين له رږڅى زيندوبونه وه دا .

له کډتاييدا “ خوشكى موسلمان له خوا بترسه وچاوديرى بکه ، وه بزانه که نه مړو کارده که يت و موحاسه بهت له گه ل ناکري ، به لام به يانى موحاسه به يه بهى درفست مانى نه جامدانى کار .

وه همو شستىکي به نرخ ، وه کو مرواريبه که نه گه ر بزر بيت يان له ناویش بچيت شوينى پر ده کريته وه ته نها تو نه بيت که شوينت به هيچ ناگريته وه .

تهى نه و خوشکه ي ستمت له خوت کردوه ، فريو مه خو (مه خله تى) به

نافرته تانی بیّ ئابرو (بیّ شهرم) و هاو شیوه کانیان چونکه خوای گوره له باره یانه وه ده فهرمویت :

(وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْإِطْعَامِ لِمَنْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ)^۴

واته: له پاستیدا ئه وان ته نها وه كو ئاژه ل وان به لكو گومرا تریشن له ئاژه ل وه ئه وان ئه هلی ئاگرن).

پیش ئه وهی سه ریچی خوا بکهیت بیر بکه وه و (له یادت بیّ) که می ژیانی دونیا و خیرایی به سه رچوونی.

که مبونه وهی ته من و بیّ ئه مه کی و تاسه رنه بوونی بؤ هیچ که سیک.

بروانه که سانی عاشقی دونیا چۆن بیّ هوش و (بی ئاگان) له ده وریدا به خواردنه وهی تالی و سزای جوراو جور که میک راده بویرن و پیده که نن به لام

ده ره نجام زور ده گرین و بی هیوا ده بن. خوای به خشنده هیدایه تمان بدات.

عائیشه ره زای خوای لی بیت فهرموی : پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی : (لا یقبل الله صلاة حائض الا بخمار)^(۱).

واتا : (په روه ردگار نوژی هیچ نافرته تیکی بالغ وه رناگریت به سه ریوشه وه نه بیبت).

وه عوبه یدولالی خه ولانی فهرمویه تی : (كانت ميمونة - زوج النبي ﷺ - تصلي في الدرع الواحد و الخمار، وليس عليها إزار)^(۲).

واتا: ميمونة - خیزانی پیغه مبه ر ﷺ - نوژی ده کرد به سه ریوشه وه له ته نها یه ک کراسی دریزی سه ر تا پاوه. بیّ ئه وهی پوښاکیکی تری تابیهت به ژیره وهی له بهر بیبت.

که واته دروست نی یه نافرته له م شیوه یه که م تری له بهر بیبت بؤ نوژی.

به لام ئه گه ر زیاتر له م شیوه یه پوښیت ، واته سه ره رای له چه ک و کراسه دریزه سه ر تا پایه که ی ئیزاریکیش بکاته بهری ، واته له ناوه پاستی یه وه بؤ ژیره وهی شتیکی تریش بکاته بهر ئه وه باشتره ، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت : (تُصَلِّي الْمَرْأَةُ فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ: دَرَعٍ وَخِمَارٍ وَإِزَارٍ) البيهقي سند صحيح. وقام للمة: ۱۶۲ [سَمْرَاء]

(۱) صحيح أبي داود ۵۹۶

(۲) مالك في الموطأ ، تمام المنة ص ۱۶۲.

^۴ الأعراف: ۱۷۹